

at Læreruddannelsen er saa god som vel muligt, og at den unge Lærer bliver dygtig-gjort til den smukke og betydningsfulde Gerning, som Lærergerningen er. Men vi har ment, at den højtærede Minister selv meget vel kunde udarbejde et Lovforslag om en Omordning af Seminarieforholdene. Ministerierne har jo deres Embedsmænd, ogsaa Kultusministeriet, og man har sagkyndige til Hjælp ved en saadan Udarbejdelse. Kultusministeriet har jo saaledes en i høj Grad sagkyndig Mand til Raadighed, nemlig Skolekonsulent, Professor N. A. Larsen, der i mange Aar har været Seminarieforstander og maa antages at sidde inde med et særlig godt Kendskab til Seminarieforhold. Den højtærede Minister kunde ogsaa være gaaet en anden Vej og have nedsat et lille Udvalg, til hvis Sagkundskab han kunde støtte sig ved Udarbejdelsen af et saadant Lovforslag, som vi saa kunde have behandlet her i Rigsdagen. Vi havde, som sagt, tænkt os, at det var den naturlige Vej, at Ministeren udarbejdede et saadant Lovforslag og forelagde det her, og at vi saa med den Kyndighed, som ogsaa er her i Tinget, behandlede det. Nu udskydes efter vor Mening Sagen ved en saadan Kommissions Nedsættelse. Det vil tage nogle Aar, inden der kommer en Betænkning, og jeg kan vel nok gaa ud fra, at denne Betænkning ikke afgives i denne Ministers Tid. Men Ministeren har altsaa ikke haft Mod og Lyst til at gaa den af mig nævnte Vej og er derfor nu kommet med et Forslag til Nedsættelse af en Kommission.

Dette Lovforslag gaar da ud paa, at der nedsættes en Kommission med det Hverv at tage Læreruddannelsen paa Seminarierne under Overvejelse og Drøftelse og maaske udarbejde Forslag til en ændret Ordning af dette og andre dermed sammenhængende Forhold. Efter Lovforslaget skulde denne Kommission da bestaa af 25 Medlemmer, hvoraf de 17, deriblandt Formanden, skulde udnævnes af Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet, medens de 8 skulde vælges af Rigsdagen. Endelig bestemmes det i den sidste Paragraf, at Udgifterne til denne Kommission afholdes af Statskassen og bevilges paa Finansloven.

Det første, der slaar en, naar man læser dette Lovforslag igennem, er, at det er en meget stor Kommission, der her foreslaas nedsat. Mon den nu ogsaa kan blive arbejdsdygtig, saa stor som den er? Og det næste, man siger til sig selv, naar man læser Lovforslaget igennem, er dette:

Det er dog et meget stort Antal Medlemmer, som Ministeren forbeholder sig selv at vælge. Rigsdagen faar kun tildelt 8 Pladser; det er knap $\frac{1}{3}$ af hele Kommissionens Medlemsantal. Jeg er af den Mening, at skal der Rigsdagsmænd med i en saadan Kommission, saa bør de være i Flertal. Vi kunde fra Venstres Side ønske, at denne Kommission fik et mindre Antal Medlemmer end det, der her er foreslaaet. Vi tror, at Kommissionen derved vilde blive mere arbejdsdygtig, end naar den bestaar af et saa stort Antal Medlemmer, som Ministeren har foreslaaet. Jeg kunde saaledes tænke mig en Kommission bestaaende af 15 Medlemmer, de 7, deriblandt Formanden, valgte af Ministeren og de 8 af Rigsdagen. Det vilde, forekommer det mig, blive en langt mere arbejdsdygtig Kommission end den, som Ministeren har foreslaaet.

Jeg maa maaske i denne Sammenhæng henvise til, at man i vore to nærmeste Nabolande, Sverige og Norge, for nylig har haft Kommissioner om Seminarievæsenet, og at disse Kommissioner har været langt, langt mindre end den, som Ministeren nu foreslaar for os. I Sverige bestod Kommissionen af 7 Medlemmer. Den blev nedsat den 13. Juli 1906 og afgav Betænkning den 20. December 1911. Det var en meget stor og dygtig skrevet Betænkning paa 620 Sider foruden Bilag, og paa Grundlag af denne Betænkning har man i Sverige den 13. Juli 1914 vedtaget en Seminarielov. Det samme er Tilfældet i Norge. Den norske Kommission, der blev nedsat i August Maaned 1913, bestod af 8 Skolemænd. Et Par af Kommissionens Medlemmer vil være vel kendte i Danmark — Professor i Pædagogik ved Universitetet, Dr. Otto Anderssen og Hr. Oddmund Vik vil være kendt af mange —, og denne Kommission, der altsaa ogsaa havde færre Medlemmer end den her foreslaaede, afgav sin Betænkning den 9. Oktober 1914, ogsaa efter mit Skøn en dygtig Betænkning, som giver god Vejledning til Ordningen af Seminarievæsenet. Det kunde maaske overvejes, om vi ikke her skulde gaa den samme Vej som i Norge, at lade en saadan Kommission om Seminarievæsenet bestaa af Skolemænd og udelukkende af Skolemænd. Naar Rigsdagens Medlemmer helt er udenfor en saadan Kommission og ikke deltager i dens Arbejde, vil Rigsdagen staa langt friere overfor den Betænkning, som maatte fremkomme. Men dette og andre Spørgsmaal Kommissionen vedrørende tænker jeg vel, at vi kan forhandle om i det